Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK Radio Sjeverni FM -

28.01.2019. '' KRALJEVSTVO BOŽJE, SVUDA OKO NAS''

Tema i današnje emisije je O KRALJEVSTU BOŽJEM, o tome kako ga je Gospodin Bog odlučio objaviti malenima, malim i nebitnim ljudima, o tome kako je Kraljevstvo Božje već tu, u nama, ako smo otvorili srca i gledamo svijet ''duhovnim očima'' ...

Jednom sam bio na misi sa suprugom.

A prije mise, kada sam ulazio u crkvu, vidio sam da se svećenik, koji je vodio misno slavlje, pozdravio sa s jednom ženom i posebno sa jednim mladim čovjekom koji je sjedio kraj nje. U crkvi, supruga i ja smo sjeli u red iza njih, nekoliko mjesta dalje. Ja sam bio dva mjesta dalje, iza tog čovjeka.

A ONO ŠTO SAM POSEBNO OSJETIO, BEZ DA SAM GA I POGLEDAO, BILA JE NEKA PREDANOST GOSPODINU KOJA JE IZLAZILA IZ NJEGOVIH SKLOPLJENIH RUKU, POGNUTOG STAVA, KLEČANJA, PRIGNUTE GLAVE PREMA SKLOPLJENIM RUKAMA.

I TADA SAM PRIMIJETIO DA SU MU RUKE KAO NEŠTO KRAĆE A PRSTI KOJE JE DRŽAO SKLOPLJENE BILI SU MU DJELOMIČNO SKVRČENI. TKO ZNA GDJE I KAKO JE TAJ ČOVJEK POSTAO INVALID, MOŽDA OD ROĐENJA.

ALI S KAKVOM SE TAJ ČOVJEK PREDANOŠĆU MOLIO! KAKO JE TAJ ČOVJEK PONIZNO STAJAO PRED GOSPODINOM! A MAJICAMA MU BILA OBIČNA, KRATKA, NEKE ŽUTE BOJE. NIJE IMAO NIKAKVO ODIJELO, FINU KOŠULJU, ZLATNI LANČIĆ… OBIČNE HLAČE I

ŽUTA MAJICA.

ALI ON JE TU STAJAO PONIZNO, MOLEĆIVO ALI ISTOVREMENO STRAŠNO RADOSNO. I ODMAH SU MI U MISLI DOŠLE RIJEČI "…ŠTO SI KRALJEVSTVO SVOJE OBJAVIO MALENIMA."

A SUZE SU MI SAME POČELE TEĆI KADA SAM SE, GLEDAJUĆI NJEGA, SJETIO NEKIH LJUDI KOJE ZNAM, KOJI IMAJU PUNO MATERIJALNIH STVARI ALI NE IDU U CRKVU, NEMAJU VJERE ILI IM JE SLABA, NE STOJE PONIZNO PRED GOSPODINOM. I UŽIVAJU U NEKIM PRAZNIM, IZVANJSKIM ZADOVOLJSTVIMA KOJE PRUŽAJU MATERIJALNE STVARI. I STALNO SU NEZADOVOLJNI, NEMIRNI, SRDITI NA SVE I SVAŠTA, U STALNOM STRAHU ZA SEBE I DRUGE OKO SEBE.

A TAJ ČOVJEK NEMA NIŠTA OD ONOGA ŠTO MI LJUDI SMATRAMO DA JE VAŽNO. NEMA ZDRAVLJE, NEMA IZVANJSKU LJEPOTU, NEMA MATERIJALNIH STVARI. NETKO NEBITAN.

O, A DA STE VIDJELI TAJ OSMIJEH, TE OČI, KADA MI JE DAO RUKU, POGLEDAO ME ŠIROKIM OSMIJEHOM I REKAO: "BOŽJI MIR S VAMA."

IMAO SAM OSJEĆAJ DA SAM SE RUKOVAO SA ISUSOM. MA, S TIM ČOVJEKOM JE MORAO BITI GOSPODIN. S NJIM ILI U NJEMU.

A KAKO JE SAMO DIRLJIVO KLEKNUO. TOLIKO PONIZNO, SKVRČIO SE NA PODU NA KOLJENIMA, PRIGNUO GLAVU K SKLOPLJENIM RUKAMA I MOLIO SE GOSPODINU.

PA NEKA MI SAMO NETKO KAŽE DA NEMA GOSPODINA. TAMO, U CRKVI ON JE KLEČAO ISPRED MENE. POKAZIVAO MI JE KAKO SE TO RADI.

I NE MOGU SE SJETITI NIKOGA POZNATOG KOJI BI MI POTVRDNO ODGOVORIO NA PITANJE DALI BI SI HTIO ZAMIJENITI ŽIVOTE SA TIM ČOVJEKOM. ONAKO HIPOTETSKI. NE ZNAM DA LI BIH I JA. ALI, A TO MI JE POSEBNO DRAGO I ZATO SU MI ISTO SUZE TEKLE, JA ZNAM DA JE ZA TOGA ČOVJEKA GOSPODIN PRIPREMIO JEDAN STAN U SVOJEM KRALJEVSTVU.

JER TAJ ČOVJEK PRIMIO JE JAKO MALO TOGA DOBRA U SVOJEM OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU.

A ZAŠTO ONDA TAJ ČOVJEK IDE U CRKVU, ZAŠTO TOLIKO VOLI I MOLI SE SVOJEM GOSPODINU KADA TU NEĆE DOBITI NIŠTA OD ONOGA ŠTO MU NEDOSTAJE U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU? ILI BAR MI DRUGI MISLIMO DA MU NEDOSTAJE I JER NAM GA JE ZBOG TOGA ŽAO.

MA NE NEDOSTAJE NJEMU NIŠTA, KOLIKO GOD JE TO NAMA DRUGIMA TEŠKO ZA SHVATITI. ONA IMA SVE A MI MNOGI NEMAMO NIŠTA. ON IMA SVOJEG GOSPODINA I VIŠE MU NIŠTA DRUGO NE TREBA. SVE MU DRUGO GOSPODIN NADODAJE KAKO MU JE POTREBNO. JER PITI I JESTI IMA KOLIKO TREBA, IMA SIGURNO GDJE SPAVATI, IMA ZA OBUĆI, ITD.

ALI, ON IMA, VIDIO SAM SVOJIM OČIMA I OSJETIO TO, TOLIKO RADOSTI U SEBI, TOLIKO MIRA I ZADOVOLJSTVA, NISAM U NJEMU OSJETIO NIKAKVI STRAH ILI NEMIR, NIKAKVU SRDITOST, OHOLOST, ZAVIST.

Pa zašto je onda nama ostalima, koji imamo sve ono što taj čovjek nema, tako teško biti miran, bez straha, zadovoljan i radostan, bez oholosti i licemjerja, zavisti, s ljubavlju prema svojim bližnjima i drugim ljudima oko sebe, itd.?

Odgovor je vrlo jednostavan. Taj čovjek je Gospodinu predao svoj život i ne brine o ničemu drugom. Želi biti s njim, u njegovoj blizini. I to ga ispunjava i čini radosnim. I uživa u svakom trenutku svojeg života.

Pa zamislite, koliko bi tek onda mi ostali mogli uživati u našim svakodnevnim životima kada bi uživali u svima darovima koje nam je Gospodin dao, obitelji, materijalnim stvarima, prijateljima, poslu, i svemu drugom, a SVOJ ŽIVOT I ŽIVOTE SVOJIH BLIŽNJIH PREDALI GOSPODINU NA UPRAVLJANJE.

JER TAJ ČOVJEK SE NE BAVI NIKAKVIM SPORTOM, NE VOZI NIKAKVI AUTO, NEMA ŽENU I DJECU, VJEROJATNO NE IDE NI NA POSAO. ALI JE TAKO RADOSTAN I ZADOVOLJAN.

KAKO BI TEK ONDA MOGLI BITI MI RADOSNI I ZADOVOLJNI, koji sve to imamo, KAD BI SVOJE ŽIVOTE PREDALI GOSPODINU, S PONIZNOŠĆU I STRPLJIVO PODNOSILI SVE DOBRO I LOŠE ŠTO NAM U ŽIVOTU DOLAZI.

JER BI BILI SIGURNI DA ĆE GOSPODIN NA KRAJU SVE OKRENUTI NA DOBRO. I OVDJE NA ZEMLJI A POGOTOVO TAMO ZA KUDA NAS ON SPREMA, ZA VJEČNI ŽIVOT U BOŽJEM KRALJEVSTVU.

SAMO BI ČINILI ONO ŠTO PO SVOJIM DAROVIMA I MOŽEMO ČINITI. NIŠTA VIŠE.

TO JE KRALJEVSTVO BOŽJE OVDJE NA ZEMLJI, I PUT U VJEČNI ŽIVOT POSLIJE NAŠE OVOZEMALJSKE SMRTI.

PJESMA: Dobri Pastir - Ne boj se jer ja sam te otkupio

Mnogo puta sam sam sebi i drugima govorio i obrazlagao zašto vjerujem u GOSPODINA BOGA, TROJEDINOG, OCA, SINA I DUHA SVETOG, I NJEGOV DUHOVNI SVIJET, zašto vjerujem da je BOŽJE KRALJEVSTVO već sada tu, na zemlji, među nama!

JER SAMO PO JEDNOM BOGU, KOJI JE DOŠAO MEĐU NAS KAO ČOVJEK I ŽIVIO S NAMA OVDJE NA ZEMLJI, GOSPODINU ISUSU KRISTU, svi naši životi i sve ono što se događa u našim životima, IMA SMISAO. I DOBRO I LOŠE.

To sam dobio za spoznati u najtežim kušnjama koje sam prolazio od mojeg obraćenja. Uvijek kada sam došao do zida i nisam više mogao dalje, u mojem srcu i duši dogodilo se nešto što se samo može protumačiti na ovaj način. DOŠAO JE BOG, KRIST GOSPODIN I RIJEŠIO PROBLEM. I duhovni i materijalni.

Ili, gledajući ove silne patnje na sve strane svijeta, ljudi i cijelih naroda, čovjek se jednostavno izgubi jer to sve skupa nema smisla. Tolika patnja i bol. To sve skupa nema smisla…

Ako je to sve što postoji, ovaj svijet i patnja na njemu, onda to sve skupa nema smisla.

Ali, kada sve to pogledamo kroz VJERU DA GOSPODIN BOG POSTOJI I NJEGOVO KRALJEVSTVO BOŽJE, KOJE NIJE OD OVOGA ZEMALJSKOGA SVIJETA NEGO OD ONOG DRUGOG, DUHOVNOG SVIJETA, KOJEG ĆEMO PUNO VIŠE SPOZNATI ÂÂ POSLIJE NAŠE ZEMALJSKE SMRTI, KADA O TOME RAZMIŠLJAMO, TRAŽIMO ODGOVORE, PRIHVATIMO I POČNEMO U TO VJEROVATI, ONDA SVE DOBIJE SMISAO.

KAKO SMO SAMO MI LJUDI OGRANIČENI KADA MISLIMO DA JE CIJELI NAŠ ŽIVOT U ONOME ŠTO VIDIMO, U ONOME ŠTO MOŽEMO DOTAKNUTI, U ONOME ŠTO MOŽEMO DOKAZATI.

Gledati svijet oko sebe samo materijalnim, ovim našim zemaljskim očima, BEZ VJERE, ne može nam ništa drugo ni donijeti nego obilje izgubljenosti, razočaranosti, depresije, ljutnje … NIŠTA NEMA SMISLA. NI NOVAC NI VLAST NI ČAST.

Kad bilo što od toga ostvarimo čemu smo prije jako stremili, misleći da će nas ispuniti i potpuno zadovoljiti, prije ili kasnije doživimo razočarenje.

NIJE ONO ŠTO SMO HTJELI BITI I POSTIĆI. NEŠTO NEDOSTAJE.

I TO NAS ONDA PRATI DO KRAJA NAŠIH ŽIVOTA. PRIZNALI MI TO ILI NE.

ALI MI, KOJI VJERUJEMO U GOSPODINA ISUSA I VJEČNI ŽIVOT POSLIJE OVOZEMALJSKE SMRTI U NJEGOVOM KRALJEVSTVU, OSJEĆAMO U SVOJIM SRCIMA I MISLIMA DA SU SVE TE PATNJE, BOLI, NEVOLJE ÂÂ PRIVREMENE, OSJEĆAMO NEKU POSEBNU SNAGU I MIR DA IH MOŽEMO PRIHVATITI I POBIJEDITI.

MOŽEMO PRAŠTATI, MOŽEMO LJUBITI I KADA NAS DRUGI POVRJEĐUJU, MOŽEMO VOLJETI I KADA NAS DRUGI NE VOLE, MOŽEMO "NOSITI" TUGU, BOL I PATNJU KADA SE ONE DOGODE U NAŠIM ŽIVOTIMA.

JER NAM SVE TO POMAŽE "NOSITI", ŽIVI BOG, GOSPODIN ISUS I NJEGOV DOBAR DUHOVNI SVIJET.

OSJEĆAMO TO. TO NAM DAJE SNAGU I MIR DA ĆE SVE BITI DOBRO.

I SVE NAM IMA SMISLA. I PATNJA I MUKA I ODBAČENOST I NEIMAŠTINA.

NAMA JE KRALJEVSTVO BOŽE VEĆ OVDJE NA ZEMLJI, U NAŠIM SRCIMA.

MI U SRCU NOSIMO ČVRSTU VJERU DA ĆE DANAS SVE BITI DOBRO.

MI U SRCU NOSIMO ČVRSTU NADU DA ĆE SUTRA SVE BITI DOBRO.

I, ŠTO JE NAJBITNIJE, MI ŽIVIMO!

JER, NE ŽIVI SE U NOVCIMA, STVARIMA, VLASTI I ČASTI.

NE, ČOVJEK ŽIVI SAMO U SEBI!

SAMO U SEBI ŽIVIŠ, TI KOJI OVO SLUŠAŠ!

AKO U TEBI, U NUTRINI KOJU SAMO TI POZNAJEŠ, NE ŽIVI RADOST I MIR SVAKODNEVNOG ŽIVOTA, ONDA NE ŽIVIŠ NI TI!

TI I TAKVI LJUDI ONDA SU U SEBI VEĆ MRTVI! ILI UMIRU.

KAKO JE TO STRAŠNO BITI MRTAV U SEBI, BITI HODAJUĆI MRTVAC!

O, IMA TAKVIH LJUDI MNOGO OKO NAS…

ONI ÂÂ ZA SEBE MISLE DA NISU VRIJEDNI, DA SU ZASLUŽILI SVE LOŠE ŠTO IM SE DOGAĐA, DA IM ŽIVOT VIŠE NEMA SMISLA, DA SU SVI DRUGI KRIVI ZA TO ŠTO IM SE DOGAĐA, DA ĆE IM ŽIVOT BITI SAMO PATNJA I OSUĐIVANJE …

SVE TO TAKO IZGLEDA ONIMA KOJI NEMAJU GOSPODINA ISUSA U SVOJEM SRCU.

KOJI NEMAJU NADU I VJERU U TO DA KRALJEVSTVO BOŽJE STVARNO POSTOJI, I VJEČNI ŽIVOT U NJEMU POSLIJE OVOZEMALJSKE SMRTI.

KOJIMA JE OVO ŠTO SADA ŽIVE SVE.

TI LJUDI SU VEĆ I SADA ŽIVI MRTVACI. IZVANA SE UOPĆE NE VIDI KOLIKO PATE I KOLIKO SU IZNUTRA PRAZNI.

A VJERUJEM DA I SVATKO OD NAS, KOJI MOŽDA SADA IMAMO TAJ MIR I RADOST U KRISTU GOSPODINU, JAKO DOBRO POZNAJE ŠTO TO ZNAČI UMIRATI U SEBI.

BEZ NADE, BEZ VJERE, BEZ SMISLA DANAS, BEZ NADE ZA SUTRA!

Nemojte to dozvoliti ni sebi ni drugima oko sebe. Nemojte dozvoliti da ljudi oko vas "umiru"!

Tomu služe i ova vjera i ove spoznaje što nam je Gospodin dao za spoznati. Nije to naše, On nam je to dao da pomognemo drugima oko sebe.

Pa ako treba, prvo NATJERAJTE sebe da živite, da stvarno živite! Upoznajte se i natjerajte se da u svoje srce i svoj svakodnevni život ubacite čim više ISTINE, VJERE, MIRA I RADOSTI.

MORAMO stalno TRAŽITI SVOJE ODGOVORE JER NITKO OD NAS NE ZNA ŠTO JE GOSPODIN BOG ZA NJEGA PREDVIDIO U DALJNJEM DIJELU NJEGOVOG ŽIVOTA.

BUDIMO ŽIVI!

I POMOGNIMO DRUGIMA OKO SEBE DA PONOVNO OŽIVE!

ISTINA, RADOST I MIR NEKA NAM U TOME POSLUŽE. AKO TO IMAMO U SEBI, DAJMO TO I DRUGIMA OKO SEBE. AKO NEMAMO, TREBAMO TRAŽITI I DOBIT ĆEMO.

VJERUJTE, KRALJEVSTVO BOŽJE JE TU, VEĆ SADA, MEĐU NAMA. TO JE MIR U SRCU I RADOST SVAKODNEVNOG ŽIVOTA.

LJUDI KOJI SU TO DOŽIVJELI, KOJI TO IMAJU, LAKO SE MOGU PREPOZNATI I SVJEDOČE O TOME SVIMA DRUGIM OKO SEBE.

SVI SMO MI POZVANI BITI DIO KRALJEVSTVOG BOŽJEG, I VEĆ OVDJE U OVOM ZEMALJSKOM ŽIVOTU.

VJEROVALI MI U TO ILI NE VJEROVALI, TO SE DOGAĐA SADA I DOGAĐAT ĆE SE POSLIJE NAŠE ZEMALJSKE SMRTI.

A ŠTO ONDA MOŽEMO IZGUBITI, AKO POČNEMO TRAŽITI ODGOVORE NA TO.

Jedino, ako mislimo da imamo radost svakodnevnog života i mir u srcu, onda smo pronašli sve odgovore.

No, ja znam, po svemu što sam do sada živio, DA BEZ VJERE U POSTOJANJE GOSPODINA BOGA I NJEGOVOG DUHOVNOG SVIJETA SVUDA OKO NAS, OVDJE, SADA, nema radosti svakodnevnog života i mira u srcu.

TO MOŽEMO GLUMITI DRUGIMA.

ALI SEBE NE MOŽEMO LAGATI …

ZATO, NEMOJMO PRESTATI TRAŽITI SVOJE ODGOVORE …

PJESMA: VELIK SI ČINIŠ DJELA VELIKA